

El rei de les ombres

Era una nit nuvolada i feia fred, les finestres tremolaven i s'escoltaven les gotes d'aigua, no s'hi escoltava res més, a més no podia dormir, vaig anar a la cuina a per un got de llet a veure si ja em podia dormir, després vaig tornar al llit. Quan van passar cinc minuts, la son es va acomiadar de mi.

Al dia següent no vaig despertar, estava adormida somiant, però no ho sabia.

Vaig aparèixer en un món estrany, no hi havia ningú o això creia fins que, vaig mirar a terra i.....OMBRES! Centenars de ombres! No m'ho podia creure, era una població immensa d'ombres, semblava mentida i a dalt d'un castell que era com un rasca cel d'alt, es trobava el líder de les ombres, no un líder, sino un rei! Amb la seva corona i tot, i al costat seu, la princesa de les ombres! No se gairebé com descriure com em sentia en aquell moment. Tot hi que no sabia que estava somiant, semblava tot molt realista, sobre tot per la immensitat de ombres que hi havien!

El rei de les ombres va baixar lentament les escales del castell amb la seva estimada filla, la princesa de les ombres, i de cop i volta em van mirar tots amb una cara de por, inclòs ells dos. Jo en aquell moment no sabia perquè però de sobte es van acostar a mi i em van dir:

-Escolti vostè! -Va dir el rei de les ombres confús.

-Quin ser tan estrany. -Va dir la princesa sorpresa.

Jo amb una cara sense saber el que dir i sense pensar-ho vaig dir:

-Jo? Jo soc una humana! -Vaig dir jo.

El rei i la princesa van respondre molt seriosament:

-Una humana? Però que es una humana? -Va dir estranyat el rei.

-Un humà és un ser que es reproduïx i es socialitza amb altres humans -Vaig dir jo molt sincera.

-Aaaaaahhhh -Va xiuxiuejar el rei.

Després d'això el rei va seguir caminant amb la princesa, jo amb interès de saber que anaven a fer vaig seguir expectant a el rei i a la seva filla. Portaven a darrere molts soldats amb armes molt grosses, semblava que anaven a atacar a alguna altre població de ombres, van agafar canons i el rei de les ombres va dir:

-3,2,1 foc!

Van encendre els canons van fer tant de soroll que la meitat de la població li va fer mal el cap! El rei estava ordenant de encendre més canons per així destrulr el poble del costat.Semblava que el rei tenia una relació dolenta amb l'altre rei.

Al dia següent va passar el lo mateix!

No va ser fàcil acostumar-me a això, la meva rutina ja no era la mateixa ja no podia sortir d'aquell món.És per això que li vaig demanar ajuda a el rei i a la princesa de les ombres. Per a que m'ajudessin a sortir d'aquell món tan estrany. Vam pensar en un pla. Va ser crear un portal màgic que era capaç de teletransportar-me a qualsevol lloc. Ho que teníem planejat tot a la perfecció, ja que per a mi era molt simple!

Al dia següent pel matí vam començar amb el pla i efectivament el portal màgic va aparèixer allà. Just en aquell moment ràpidament vaig passar per ell i.... sí!, Va funcionar tan bé que fins i tot estava a la taula dinant amb el pare i la mare! Estava tan contenta que vaig donar salts d'alegria!

El més important i que recordaré fins la resta de la meva vida és que algun dia tornaré a somiar amb aquell increïble món.